

5.30 ώρα πρωινή

Στίχοι: **Παρασκευάς Καρασούλος**

Μουσική: **Δήμητρα Γαλάνη**

Εκτελέσεις:

μητρα Γαλάνη

Λες και έμπαινε η βροχή μες τ' όνειρό της
εκείνη πιο γυμνή, δεν είχε υπάρξει.
Φοβόταν πως δεν είχε πια δικό της, ούτε τον ύπνο της,
μακριά να την πετάξει.

Σαν πέτρα που θρυμάτισε ένα τζάμι
την ξύπνησε η φωνή της στο σκοτάδι,
σηκώθηκε κι ο ιδρώτας της ποτάμι
πώς σκόνταψε η ζωή σ' άδειο πηγάδι.

Πιο ξένο ήταν το σπίτι
και ο ουρανός της
και η μέρα που ερχόταν
και ο εαυτός της.

Έτσι όπως γέμιζε μια κούπα με νερό
μες στην δροσιά του είπε, ας γεννηθώ
μες στην δροσιά του είπε, ας ξαναγεννηθώ.

Και είπε να διώξει το κακό
με ένα τραγούδι πιο παλιό και από την ίδια
και όπως ξεκίναγε η φωνή
και ένιωθε πάλι ζωντανή, δεν ήταν ίδια.

Καταχώριση στο stixoi.info: cactus, 27-04-2014

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=56782